

Т. зв. „польська армія“ в Росії.

Часть Полян, надети, Корнілівці і ин. під командою генерала Шуоніцького.

(С-1) Над кордоном, 6. лютого 1918.

Так звана „польська армія“ в Росії, котра тепер дуже енергічно і з важкими успіхами вступила в боротьбу з большевицькими ватагами, є польською лише на стільки, що командантом її є Поляк ген. Мусніцький тай що колишній польський легіон був яром, кругом якого ся армія збирала ся. З регіоном сям а часі революції большевиків доконали ся дуже радикальна зміна. Велика часть польської мужи, заманена большевицькою агітацією, кинула легіон тай поодинокю, а навіть цілими відділами, перейшла на сторону большевиків, з котрими вона й доси веде на союзку „війну“ проти всіх жовтих ворогів большевництва, між ин. проти Каледина і України, а особливо проти безбарончої людности.

В регіоні остав ся офіцурський корпус і частина мужи, яка встигла вдержати ся перед большевицькою пропагандою. До сього корпусу збігали ся з всіх сусідніх російських областей найрізкіші елементи, котрі стояли в опозиції до большевиків, і ставали в ряди „польської армії“. Таким чином армія ся складаєть ся нині тільки з меншій части польських воєнк, а в більшій з російськими офіцурі і солдатам особливо з табору кадетів і корнілівців.

Очевидна річ, що всі ті елементи борють ся в рядях сеї армії не в інтересі Польщі, а в своїм партійнім інтересі, котрий велить їм поборювати владу большевиків над російським народом.

жа, а власна продукція дала тільки 197 вагонів Австрії потребує денно достави 140 вагонів збіжжя. В дійсности денно достала з Угорщини лише пересічне 62 вагонів, а Румунія доставляла січно 15 вагонів, разом 77 вагонів, так що до нехостає 33 вагонів. Тим збіжжя яке щодня приходить, мусть ся обізлити в першій місці краї і області, які не мають власної продукції, а саме Відань, Альпейські і Судетські краї, а також Моравської Острави, на ще одне місце до достави також не вистарчає, бо ті краї збіжжя потребують самі 123 вагонів збіжжя, а до розвешимоста є разом 77 вагонів.

Серед таких обставин не є можливою смотрити також Галичину, яка все таки має свою власну продукцію. Найбільшою причиною є брак скорого прибирання, до чого причиною є пакковане і покутна продаж. Коли стане воєни збільшуть ся, що що до Румунії лежить надіяти ся в найближшій бузучині буде можливо достарчити збіжжя і для Галичини.

Правительство видало всі зарядки, щоб би узгерити інші жерела дозову, головною до грошевих підмог на виживлене не гірше як західна або середна Галичина, але певидно де обставин ліпше.

Кріза міністерства д-ра Зайдлера.

Напряжта днівні.

Львів 8. лютого 1918.

Зовсім нечадібно, коли здавало ся, що став новий кабинет д-ра Зайдлера серпиль ся, прийшло до кабинетової крізи. Викликало її польське коло, яке на своїм вчорашнім засіданню рішало не вогувати бюджету теперішньому правительству. Які мотиви руководили польським колом, коли вони рішало ся стати проти правительств, в якій мірі причинили ся до того послідні події у Львові, поки-що незвісно.

Внесенє на віаому бюджету для д-ра Зайдлера вишло від національних демократів. В аступстві неприсутного у Відні п. Глембінського, який після львівських подій виїзав до Люблина, поставив його п. Скарбек. З огляду на те, що правительсто нема зобовязань, прийнятих супроти польського кола, не сподівало долати край, з огляду на безсилність правительств суароти львівських властей. Його безрадність і недостачу значимости для Галичини, яку безпереставними і численнішими, як де инде, рекрутациями позбавлено зовсім людського матеріалу, даєть ся огляду на те, що край безоглядними реквізиціями позбавлено всяких засобів поживи, та з огляду на те, що населенє краю наслідком тих вох моментів попало в крайню нужду, польське коло голосує проти бюджету та проти того, щоб вдавати ся в спеціальну дебатю, щоб таким способом завести правительству своє не довірє. Такий зміст внесенєя, яке поставив гр. Скарбек.

В голосованню про питанє принципіальне, чи вдавати ся польському колу в спеціальну бюджетову дебатю, 26 послів зайняли ся проти такої дебатю, а 21 за. Наслідком того вже й не голосовано над внесенєм п. Скарбека. Відкинуто також 22 голосами проти 21 компромісове внесенє п. Галлера, щоб голосувати за двомісячною бюджетовою арбітрією.

Такий вислід голосовань в польським колі заставив д-ра Зайдлера внести планів вечером вчорашнього дня своєю димісію. Кріза заострилась ще й наслідком того, що через недискрецію одного з міністерських урядників вичив ся тайний договір, заключений між д-ром Зайдлером і німецькими радикалами, який д-р Зайдлер обовязав ся в німецькій місцевости в Чехії, Травтензі, оснувати німецький суд окружний. Се викликало бурю в чеським таборі.

Поки що імпер не прийняв димісії і своїм відручним письмом поручив кабинетові д-ра Зайдлера оставати даліше в урядованню. Згада не імперське письмо звучить: „Лшбий д-р Зайдлер! В вігіднім порозумінню з іншими членами Вашого міністерства Ви з огляду на парламентне положенє предважили меві димісію цілого кабинету. Тому, що я особливо вагу приписую сему, щоб Ваше міністерство, до якого маю повне довірє і яке серед трудних відмєся встояло ся, даліше остало ся в урядованню, не вважаю себе словукавим вводити Вашому прешєню“.

Вчора о год. 7. вечером д-р Зайдлер квив ся на аудієнції у імперя, а після него був пенятий імперем презес польського кола бар. Гец. Наслідком кабинетової крізи відложено вчора наради палати послів. На вчорашнім засіданню прешовляли ше: п. Галлер, який домагав ся іменем польського кола здуки Галичині в Польщю під володінєм імперя Карла як польського короля, п. Реннер та п. Шгелъ вель, після чого президент палати д-р Гросс вивав до відомо по літ, що наради палати і комітєй з приводу правительственої крізи відкладаєть ся; про реченє найближшого засіданя будуть послі повідомлені письменно.

Нужда у Східній Галичині.

На засіданню Палати послів дня 5. лютого виходив п. Сінгажевич безіду, якої зміст такий:

На республічні відносини, які ваяють серед населєня Східній Галичині, що від чотирох літ терпить усі наслідки інвазії і воєнних операцій, звертали все українські послы увагу правительств і не треба вже б чьше говорити про те, що ся людність, яка понесла найтяжш жертви для держави, терпить тепер голод і находит ся на краю розпуки і людської терпелности.

Справедливо надіємо ся, що держава сій людности і сій області, де цілі села і міста спалені, куда переходила відівоної армії, де перешоджено безпощадні реквізиції, голодно в послідних часах, посвятиць в помічню що до відбудови, заосмотрєня в худобу, інвентар і насінє, щоб не тільки усунути голод, а також віднести рішачку продукцію. Однак на жалє належить скінстатувати, що в дійсности не значено нічого, що помічна акція прями зича (не на користь найбільше вичерпанних, відбудови у Східній Галичині так як би не було, насінє не приходить в час і у відповідній кількості, а зротно хліборобам робить ся всі трудности в управі рілі, до того всего приходять безпощадні реквізиції, або нелегальна грабїж останнього зерна. Навіть в послідних часах зарядство дальш реквізиції худоби, коней, возів, збіжжя і средства поживи з повітх Зокочів, Перевішляни, Камінка струм., Сокаль, Рава руська, Жидачів і Бібрка.

Стан худоби у сих повітх упав на 10% нормального стану, а наслідок сего такий, що з браку тиглої худоби, насінє і робочих сил бо гато землі лежить облогом. В посліднім році прийшла ще посуха так що жива були о волови менш, як се подали власти на папері. Пр. в повіті Камінка струм., жива дали о 2/3 менше, як се передтим обчислювано. Тепер як на глам — неважачю на розпучливе положє людности сих областей заряджено нові реквізиції. Староста одержав приказ зареквізувати для ц. к. армії в повітх: Зелєчів 450 штук худоби, Сокаль 1.000, Рава руська 1.000, Жидачів 600 штук і т. д. разом 8.000 штук! Мусимо сказати, чи Міністерству війни не є звіні інші краї держави, в яких стан худоби такий саний, або мало ще менший тим перед війною. Чи мусить ся відбирати худобу з тих нещасливих околицях Східної Галичини, де бідні матери не мають молока для малех дітїй! Таке поступованє се чисте безголовє і виченє власного краю, подібне до поступовань большевицького, який підняює власну хату!

Або такий прикр: Тепер коштусь одна корова 3—4.000 корон, а довжина платити за зареквізуванє корову 1.500—1.800 корон. Серед таких відносин не можливо відбудувати знищені будинки, не можливо даліше управляти рілю — не можливо навіть удержати своє житє.

Не сетки, але тисячі і десятки тисяч таких родин, який наслідок нововарядженої реквізиції мають ся відібрати весь засіб средств роживань худоби, збіжжя і тепер ще остаяню корову!

(ТКБ.) Відень, 7. лютого 1918.

На нагній запит п. д-ра Кєтц Лєвєцького і тов. в справі голоду, який палає серед знищеної людности Східної Галичині, дав письменну відповідь управитель п. к. уряду для виживленєя, в якій виводить такє:

Без сумніву певним є, що Галичина не в силі заосмотрити в збіжжє своє власне населєня через цілий рік. Отже Галичина є край, який сам потребує і мусить одержати довє зовні. А в послідних часах довія, який мала Австрія воєни, був зовсім невистарчаючий. Ав трія потребує на день для заосмотрєня непродуктивів 357 вагонів збі-

Війна в большевиками.

БЕРЛІН (Вольф) 7. лютого. Пресвідомості Ради керуєня вислав до київської Центральної Ради ієрору телеграму такого змісту: В історичній хвилі, коли український народ стоїть на порозі довго очікуваного миру і свободи, хоче бандою опришків новостворене польське правительсто видерти Центральну Раду з рук і спече пра мир. 26. корпус виводить іменн 50.000 козаків, що він не стерпить такої ковади, яку хочуть заподіяти Україні наші народні комісарє, і виводить на переміклик Центральної Ради, щоб усіх большевиків прогнати в Україні.

Дальша іскрова телеграма доносиць повстанє большевиків в Києві майже завоєванє міста зовсім з большевицьким очинєням всі державні будинки і арсенал в руках Українців. Голубович утворив нове міністерство.

(Від Редакції: Подаючи сю депо Вольфа, пригадуємо нашим читачам, що найважчийшого останнього устуву „Діло“ несле було в доянсі з над кордоном ше дві тоти навад.)

Товариство опіки над немічниками У. С.

Відень, 2. лютого 1918.

На днях дорученє Центральної Української Січових Стрільців властями затвердїний статут нового добродійного дуже важкого Товариства опіки над немічниками Української Січових Стрільців“.

Прє вагу завдань, яких Товариство має, маєть ся, говорить вже сама назва Товариства, венож має опікувати ся немічниками українського січового війска! Вже через се вєстє Товариство повинно звернути на себе увагу нашої суспільности: найширшїй її круг поширєню симпатією повитати Товариство. Суспільству, що так станеть ся, що суспільність даймо даєть вислів своїм симпатіям до Товариства, вясуючи ся гуртом в його членів, даючи жертви на його цілі.

А цілі Товариства ось які: 1) давати змоги немічникам Українського Легіону У. С. і Гудульського Корпусу Добровольців з дітьми та дітям, вдовам і сиротам з У. С. і українських добровольців Г. К. Д. з Б. С. надєдати немічникам з під л. надвідєнь; 2) давати підмоги на вихованє і науку сирот, названнх сиріт і дітїй; 3) удержувати і давати зажитє, вивучити, літити, вивчити і т. п. для теперішніх і бувших добровольців У. С. С. і Г. К. Д., а даліше для українських незалебної молодіжи, в першій мірі для добровольців У. С. С. і Г. К. Д.; 4) давати тількине зворованє, гігієнічне вихованє та образованє української молодіжи.

Як бачимо Товариство в першій місці служить немічникам У. С. С. і Г. К. Д. тами не обмежуєть ся, бо безє на себе важку і потрібну річ: давати про фізичне рованє нашої молодіжи. Що се значить, на кождоу ясно, хто подумавє, кілько те в школьній молодіжи вивирає рік річю за недугу. Вважарє тому, бо не стати її на би на ферії вїхати в міста до літєнєй війснїй воаду, щоб ии першій ироаї вєстє міс нги ся у вивучити і здушити тїм робу, заки розвизьєть ся.

На численні бажання з причини перепопону в комунікації — рішила Надзвірна Рада Банку продовжити речення до замовлення акцій нової емісії до кінця лютого 1918.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Спілки Акційної у Львові

в цілі підвищення капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

У С П І В Я П І Д П И С К И:

Зголошено приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Шашала 7).

Емісійний курс вноситься на акцію для дотеперішніх акціонерів К 400, а для нових акціонерів К 420 (в огляді на користь в придбанні нових резервних фондів).

На акціонерів мають право до вибору по курсі по 400 стійких нових акцій, крім осіб, що мають давняк, та коли хотять користатися в першості з курсу, а вважать при зголошенні вписати числа позбавних акцій і емісійно на бажання банку предложити старі акції (без купонів), які їм вперше ся по укидженні зголошено.

Нові акції беруть участь в курсу банку, починаючи від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте належать за законом акції належать до банку до кінця лютого 1918. курсову ціну вартості 5% відсотками, обчислюючи за час від 1. січня 1918. до дня виплати, або варті право до дивиденду за р. 1918. та по К 6 від акції на оплату стовпів і конфіскацій.

Рентний відсоток від акцій сплачує банк без потруєння Ва. акціонерів.

Після постанови статуту позбавні акції вважать ся за іменні акції (поліменні акції), а позбавні на окладця (безіменні акції). В зго-

лошенні може замовлюючи означити, ким же акції рад би мати на імя, чи на окладця.

З жовтня можна дозвілну спільність акцій. Приділ спільності переводять окремо Дирекція банку після своєї згоди та погодити зголошеного про придділ, а во неготовленню акційних грамот видасть придділові акції за зворотом позбавних виплат. На случай несправлення акцій зверне банк вплачені гроші в відсотках.

564 17-15

ОГОЛОШЕННЯ.

“ОЯ” МІЯЛО по 2 К штук. Коєм „ОЯ“ 2 К шт. Вада польовська „ОН“ 2 К фз. Віду вазеліну, гліцерину, фарбу до міді чорну і гранатову, поручай док застариць вазел. Понфурері С. Фідаєр. Львів, Свистуцька 7. Увага! В своїм власній інтересі проху уважати на фірку і ч. дову 7. 693 8-10

Адвокат д-р Володимир Бачинський в підганцях пошукує рутинного невинного. Зголошено від адресою: Д-р Володимир Бачинський Wien, Parliament. 621 10-7

Глядає місця господаря, вважати на селі у священика вдова по вдової літ 35. — Зголошено приймає Марія Горіш, Львів, Свободська 10. І п. Н. ст. 685 2 2

Інструктор до учнів IV. кл. глян. на провінцію шукати вважати після ужоє. Пряду зголошувати ся: Бухальтер, Львів, вул. Галицька 3. І. пов. (сильно вод) 693 1 3

Студентка П. р. фіз. і ученик V. кл. пан. пошукують вважати враз з удержанням: воєно сонячного умовного, з електрикою. Залата часті готівкою, часті натуральні, після ужоє. Зголошено: вул. Печерська ч. 20. П. пов. 696 1 3

Потрабую собі інструктора-ри до двох дітей (1 вдової і 1 вдова). — Зголошено в пошукі усього сільця на адресу: О. Егек Гарисанович в Тузлівській Севського пошта Іосо. 691 1-3

Вдова по священику приймає ведене госп дарства у священика-вдова. — Відповість в „Достані“ Львів, вул. Руська 692 1-5

Група понад 10 корів в одній вусинку від Львова за горадською рогацією продає вараз. І. Гайдуцька, Львів, вул. Довбишська 11. 683 2-3

“МОНІЖИМО” Склад фортелянів і паянів Львів, вул. Зіморевича 10. ввараз застариць нові і ужоєні в оєсторидних фабрик.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА
НАРОДНИЙ ДІМ
в КОЛОМІ.

вважати ся в неділю 10 марта 1918 о годині 3 год. з колиб не було комельту о 4 год. попол. в своїй домі та по причині, що військо не хоче укиднати ші одної хочнати — в ресторации Ва. Саюллара.

Порядок дня:

- Протокол з попередних зборів.
- Саразведані Вважати.
- Вибір нового Вважати.
- Справа воєнного кредиту.
- Есенціальні справи.

За Вважати Тов-а Руський Народний Дім в Коломі:

Д-р Іван Стрийський, Ісаєф Кавко, 691 1-3 пасар, І. містогорова.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ! Потові формуляри

уже вийшли і продають ся по дань:

1. о урляопи для жовнірів до весняних робіт (по німецьки);
2. о пілаоги для родня, яких живителі перебувають в Америці (по українськи)

Ціна одного формуляра 20 сот. Хто замовить 100 штук, дістає ще 25 штук даром.

Замовлення за надісланем готівки просить слати під адресою:

О. Танчаковський, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. Правна перада. 693 1-1

Поповудиве зайяте

знайдуть державні і приватні — урядники — в Товаристві вважатих оєв печень на жите і пенги „Карпатія“

у Львові, вул. Руська ч. 18. Зголошено приймає Дирекція письменно або устно від 2-3 год. по полудня. XII 6-?

КАЛЕНДАРІК

для УСС. і Українців-жовнірів на рік 1918.

видання „Українського Жіночого Комітету помічи для рванних“ у Відни, величини 8° об-му 10 аркушів, з численними світлинами, цікавими листом і обємною інформаційною частю, можна набути по ціні 1-70 К. за попереднім надісланем належитости і 20 сот. на кошті вислан в „Ukrainisches Damenhilfs-Komitee für verwundete Soldaten“ Wien VIII. Langgasse 5. Т. б. При більших замовленнях дасть ся олуєт. 691 1-5

Нова книжка:

Техніка у світовій війні.

Провулярна олас ріканих новиних вварадів сухопутних та морських. — Нависав ЮРИ ЛЕВИЦЬКИЙ. Воєно світла і рисунки — В книжці говорять ся іж вважати про: динаміт, взриват, пушки, гаубиці, мотри, криє, павіоєні потуги, кораблі, кружлячки, дрівоєні, відводний човни, бездротий телеграф, турбіна, мотора торпеди. Ціна ч 2*00, на порто значаєне креба 10 сот., на поручеє 40 сот. Виславати лаш за готівку наосред прислану: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10. 1 4 8-7

На червону конюшину

приймає замовлення

Краєвий Союз господарь торговельних Спілок

торговельний синдикат Тов. „Сільський Господарь у Львові, Зіморевича 20.

Току, що дібені вешти закупна червоної конюшину не в усталелі, просимо прислати вважати по іж за і аг вважати до пазішого розрахуєні та тувального побрани наєвешки за посідаєні.

Видавниче Товариство „Українська книга“

Леві Крушельницький:

„Школа під російською окупацією“

Спомини з 1915-17 року в документах про шкільне життя за рр. 1916 і 1917. — Ціна 1*30 К.

Склад в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. 507 1

Літературні новости.

УКРАЇНЬСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА у Львові

вул. Чарнецького, ч. 24, відновивши по іж своєю діяльністю, видала досе оєдні вважати у першій оєрті (більшій):

1. Василь Стефаник, Дорога, друге видані з ображками Олени Кульчицької.
2. Маріє Велчок, Народні оповіданя т. І, нове виданіє
3. Вал. Гнатюк, Народні новелі. З ображками Велод. Кобринського
4. Лесь Мартинюк, Забобон, повість
5. Влад. Гнатюк, Народні байки з ображками Миколи Вихора (левандовіч)

У другій оєрті (меншій):

1. Микола Гоголь, Віл, друге видані, з перекладом в Ів. Кривецького
2. Василь Паньків, Олігархія і демократія
3. Орест Левицький, Неслодіваний шлюб. Оувальщина
4. Михайло Лозинський, Ті, що від іж відійшли (сім некорольогів)

Українська Видавничая Спілка приймає замовлення (одна уділ 50 кор., 2 кор. вважати) у дову числі.

Головний склад видань у Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 24.